

Foreløbigt svar (18/9 96)**Justitsministeren (Bjørn Westh):**

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet, har Justitsministeriet anmodet Politimesteren i Holbæk om at udarbejde den nævnte opgørelse.

Når opgørelsen fra Politimesteren i Holbæk foreligger, vil ministeriet vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 3579

Til miljø- og energiministeren (6/9 96) af:

Brian Mikkelsen (KF):

»Hvad vil ministeren gøre for, at offentlige institutioner etc., der skal udlicitere en opgave, har et enkelt, klart kriterium at vurdere miljø-konsekvenser ud fra?«

Spm. nr. S 3578

Til miljø- og energiministeren (6/9 96) af:

Brian Mikkelsen (KF):

»Kan det være rigtigt, at en offentlig myndighed (Københavns Kommune) ved udbud af ligkister vælger et firma, der producerer ligkister malet med syrehærdende lak, mens et andet firma, der kan fremvise et EMAS-certifikat og produktion med renere teknologi, fravælges på trods af, at dette må betegnes som miljømæssigt det bedste, jf. miljøbeskyttelseslovens § 51?«

Svar (16/9 96)**Miljø- og energiministeren (Svend Auken):**

Uden at gå ind i den konkrete sag kan jeg bekræfte, at som reglerne er i dag, kan offentlige myndigheder vælge produkter, selv om de ikke er det miljømæssigt bedste. Offentlige myndigheder står over for at vægte miljømæssige forhold over for pris, kvalitet, leveringsbetingelser etc. Derfor er det ikke altid det miljømæssigt bedste alternativ, der bliver valgt.

Hvis produkterne i øvrigt er sammenlignelige, finder jeg det utilfredsstillende, hvis det miljømæssigt bedste alternativ fravælges.

Men en højere pris for et miljøvenligt produkt kan være en reel barriere for de offentlige indkøbere. Derfor er det vigtigt med en stærkere politisk opbakning til indkøberne, når de skal gennemføre miljø- og energibevidst indkøbspolitik.

Svar (16/9 96)**Miljø- og energiministeren (Svend Auken):**

Det offentlige indkøb er meget varierende. Det gælder både de behov, der skal opfyldes, og de varer og tjenesteydelser, der købes ind. Det er derfor de enkelte offentlige institutioner, der overvejer, hvordan miljöhensynene bedst kan inddrages.

Alle offentlige myndigheder er underlagt Miljøbeskyttelseslovens § 6: »Offentlige myndigheder skal virke for lovens formål ved anlæg og drift af offentlige virksomheder samt ved indkøb og forbrug.« Dette er særligt præciseret over for statens institutioner og virksomheder i »Cirkulære om miljø- og energihensyn ved statslige indkøb«.

Ifølge cirkulæret skal statens institutioner og virksomheder foretage miljø- og energibevidste indkøb ved at inddrage miljøforhold ved indkøb af produkter og tjenesteydelser på lige fod med andre hensyn, f.eks. pris, kvalitet og leveringsbetingelser. Hensynet til en lavere pris, bedre kvalitet eller leveringsbetingelser kan altså godt veje tungere end hensynet til miljøet. Det er den enkelte offentlige institution, der foretager denne afvejning.

For at hjælpe de offentlige indkøbere på vej med opgaven er der med udgangspunkt i »Handlingsplan for en offentlig, »grøn« indkøbspolitik« taget en række initiativer.

De mange forskellige varer og tjenesteydelser, der købes i det offentlige, gør det til en uoverkommelig opgave at opstille miljømæssige kriterier for alle. Derfor er der udpeget en række indsatsområder, hvor offentlige indkøb særligt kan medvirke til at nedbringe forbruget af ressourcer og miljøbelastning.

Inden for disse indsatsområder udarbejdes for tiden indkøbsvejledninger til de offentlige indkøbere. Indkøbsvejledningerne beskriver og forklarer de miljømæssige kriterier, der kan